Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 185

Feria sexta Pasche

Feria sexta Math. XXVIII.

In illo tēpore. Undecim discipuli abierūt in galileā: in mōtem vbi cōstituerat illis iesus: et vidētes eū adorauerūt. Quidam autē dubitauerūt. Et reliqua.

Omel. vene. bede presbyteri.

Euangelica lectio frēs charissimi quam mō audiuim⁹: ⁊ iuxta lrām gaudio plena refulget: quia triumphū redēptoris nr̄i simul ⁊ redēptiōis nr̄e dona: plano sermone describit: ⁊ si hanc enucleatius ptractare velimus: gratiorē in lr̄a fructū spiritalis sensus inditū esse cōperimus. Sermo eteni dei aromatuꝫ more quo subtilius q̄si terēdo ⁊ sternēdo discutitur: eo maiorē interne sue virtutis fragrantiā dedit. Planū nāqꝫ est ⁊ dulce ad audiēdū pijs: ꝙ discipuli abierūt in galileā: in montē vbi cōstituerat illis iesus: ⁊ vidētes eum adorauerūt. Sed nō vacat a mysterio: ꝙ dn̄s in galilea post resurrectionē vel ꝙ in mōte discipulis apperuit: vt significaret qꝛ corpus qd̓ de communi humani generis terra nascēdo susceperat: resurgēdo iam sup terrena oia subleuatū celesti virtute induerit. In monte apparuit: vt ammoneret fideles si illic celsitudinē resurrectiōis eius cupiūt videre hic ab infimis cupiditatib⁹ ad eterna studeāt desideria trāsire. Nomē ṽo galilee quid mysterij salutaris ꝯtineat: crebra patrū expositiōe notissimū est. Sed nō ab re est sepius ṽbo repetere: qd̓ semꝑ necesse est aīo retinere. Galilea nāqꝫ trāsmigratio facta vel reuelatio dicit̄: Utraqꝫ aūt interp̄tatio nōis: ad vnū finē respicit. Siquidē supra legim⁹ dixisse angeluꝫ mulierib⁹. Ite dicite discipulis ei⁹ qꝛ surrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in galileā: ibi eū videbitis. Et nunc euāgelista narrāte cognouimus: qꝛ abierūt discipuli in galileā: ⁊ vidētes eū adorauerūt. Quid est ergo ꝙ iesus p̄cedit discipulos in galileā vt videatur ab eis: sequunt̄ illi ⁊ videntes eū adorant: nisi qꝛ surrexit xp̄us a mortuis primitie dormientiū: sequunt̄ autē hi q̇ sunt xp̄i: ⁊ ipi suo ordine ad vitā de morte transmigrant ibiqꝫ eū vidētes adorant: qꝛ in specie sue diuinitatis cōtēplantes sine fine collaudant. Cui visioni cōgruit illud: ꝙ galilea etiā reuelatio interp̄tat̄. Tunc eni reuelata
Cor. 3. facie sicut apl's testat̄: gl'iaꝫ dn̄i speculātes in eandē gl'iam trāsformamur: q̇cunqꝫ mō reuelamus ad eū viā nr̄am: eiusqꝫ vestigia sequimur fide non ficta.
Tex. ¶ Et vidētes inq̇t eū adorauerūt. Quidā aūt dubitauerūt. Sed q̄rimus vn̄ dubitauerint: q̇ vidētes dn̄m adorauerunt. Nulla magis cā occurrit q̄ꝫ ea cuius marcus meminit: cū ipo resurrectiōis sue die discipulis eū appuisse narraret: cōturbati ṽo ⁊ ꝯterriti: existimabāt se spm̄ videre. Uidētes ergo dn̄m cognoscūt: ⁊ qꝛ hūc deū esse didicerāt: demissis in terrā vultib⁹ adorāt. Sꝫ inerat mētibus eoꝝ nō ꝯtēnēda dubietas: qꝛ se nō corpus in quo passus est resuscitatū: sꝫ spm̄ quē finita passione tradidit solū videre putabāt. Un̄ ꝯfestim pius mgr̄ ⁊ eos q̇ iā crediderūt in fide ꝯfortat: ⁊ illos q̇ adhuc dubitauerūt ad fidei gr̄am ꝯuocat: oib⁹. s. intimās ad q̄ntā gl'ie magnificentiā assumpta ꝓ hoib⁹ ⁊ morti data hūanitas resurgēdo ꝑuenerit.
Tex. ¶ Data est mihi inquit oīs ptās in celo ⁊ in terra. Non eni hec de coeterna pr̄i diuinitate: sed de assumpta loquit̄ hūanitate: quā suscipiēdo minoratus est paulomin⁹ ab angelis: ⁊ in q̄ resurgendo a mortuis gl'ia ⁊ honore coronat⁹ est: ⁊ ꝯstitut⁹ suꝑ opa manuū patris: oiaqꝫ subiecta sub pedib⁹ eius inter q̄ oia etiā mors ipa q̄ ei ad tp̄s ꝑualere visa est: ei⁹ pedib⁹ substrata est. Qd̓ ḡ psalmista de dn̄o Ps. 8.
resurgēte a mortuis ait pr̄i: Oia subiecisti sub pedib⁹ ei⁹ hoc ē vtiqꝫ qd̓ resurgēs ipe dn̄s discipul' ait: Data est mihi ois ptās in celo ⁊ i terra. Et q̇dē etiā priusq̄ꝫ a morte resurgeret nouerāt angelice i celo virtutes iure se subditas hoi: quē a suo cōditore spēal'r assumptū eē videbāt: sed ceci hoies in terra dedignabant̄ ei subici: quē cōmūi secum mortalitate cognouerāt indutū: ⁊ ꝯtemnebāt ei⁹ virtutē i miraculis itelligere diuinā: cui ifirmitatē passiōib⁹ inesse cernebāt hūanā. Propter qd̓ benigne mediator ipe dei ⁊ hoim̄: etiā hoib⁹ in terra notū fieri volēs: qꝛ data sit ei oīs ptās in celo ⁊ in terra: q̄tenus ⁊ ipi cū angelis in celo vitā possent habere ꝑennē: misit doctores q̇ cunctis ꝑ orbē nationib⁹ verbū vite p̄dicarēt. ¶ Eūtes inq̇t docete Tex.
oēs gētes: baptisantes eos in noie patris ⁊ filij et spūsancti: docētes eos seruare oia q̄cūqꝫ mandaui vobis. Rectissimus autē ordo p̄dicandi: ⁊ modernis q̄ꝫ p̄dicatoribus eccl'ie diligētissime sectandus: vt primo quidē doceat̄ auditor: deinde fidei sacramētis imbuat̄: deinde seruandis dn̄i mādatis ex tp̄e liberius instruat̄: qꝛ neqꝫ indoct⁹ q̇sqꝫ ⁊ ignar⁹ xp̄iane fidei pōt eiusdē fidei sacr̄is ablui: neqꝫ lauacro baptismi a pctīs mundari sufficit: si nō post baptisma studeat q̇sqꝫ bonis opib⁹ insistere. Prius ergo docere gētes. i. sciētia ṽitatis instituere ac sic baptisare p̄cepit: qꝛ et sine fide impossibile est placere deo: et nisi q̇s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spūsancto nō pōt introire in regnū dei. Ad extremum ṽo subiūgit: Docētes eos seruare oia q̄cūqꝫ mādaui vobis: qꝛ sicut corpus sine spū mortuum est: ita ⁊ fides sine opibus mortua est. Quāta autē merces pie ꝯuersationis: q̄le pignus future btītudinis etiā in pn̄ti fideles maneāt: subseq̄nter insinuat dicēs. ¶ Et ecce ego vobiscū sum oibus dieb⁹ Tex.
vsqꝫ ad ꝯsummationē seculi. Libet aūt ꝯferre huic testimonio qd̓ marc⁹ ait: Et dn̄s q̇dē iesus post Mar. 16.
q̄ꝫ locutus est eis: assumptus est in celuꝫ: ⁊ sedet a dextris dei. Quia eni ipse de⁹ ⁊ hō assumptus est in celū: hūanitate quā ď terra suscepat: manet cū scis in terra diuinitate q̄ terrā pariter implet ⁊ celū. Manet aūt oibus diebus: vsqꝫ ad ꝯsummatione seculi. Ex quo intelligit̄ ꝙ vsqꝫ ad finē seculi nō sunt defecturi in mūdo: q̇ diuina māsione et inhabitatione sint digni: nec dubitāduꝫ eos post huius scl'i certamina manere cū xp̄o in regno: qui in seculo certantes xp̄m in sui cordis hospicio meruerūt habere māsorē. Notandū interea ꝙ p̄sens vbiqꝫ diuina maiestas aliter electis suis: aliter adest reprobis. Adest enim reprobis potētia nature incomprehensibilis: qua oia cognoscit nouissima ⁊ antiqua: intelligit cogitationes a lōge: ⁊ omnes vias singuloꝝ p̄uidet. Adest electis gratia pie protectionis: qua illos spēaliter ꝑ pn̄tia dona vel flagella quasi filios pater erudit: atqꝫ ad possessionē future hereditatis erudiendo prouehit. Adest ele
ctis: vt scriptū est: Iuxta ē dn̄s his qui tribulato Ps. 33.
sunt corde ⁊ humiles spiritu saluabit. Adest reprobis vt p̄missum est: ⁊ sicut ibi sequit̄: Uultus aūt dn̄i suꝑ facientes mala: vt ꝑdat de terra memoriā

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0185
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG